

מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין

דאי דרב קשיא דרב אדרב ברחמי דלמר רב מבוי שפיר במלואו
למר ונפרלה חר כנגדו חר חרמית. ודני מבוי לא אכרי
עלה לזין הריסאם עלה ורשות הרבים נמי לא אכרה דלא הי פרלה
יותר מעשר ואי פתח ומבוי אכור מקום פילט דהעמוד במבוי רוחא
רשות הרבים כנגדו ופיתח רוחא שיתול
לגבות לכאן ולכאן ומדנקט נפרלה
חר כנגדו משמע דוקא שנפרלה חר
כנגדו אכור מקום דהיי כמשולש חר
אם לא נפרלה אפילו אם לא עירבו
מותר אפי"ג דנפרח היתבו במלואו
לחר משום דאכור נראה מבחון וסוה
מכניס נידון משום לתי ופתח ומתני'
גדולה מותרת וקטנה לאכורה מוקי
לה כנגדן כפולי קטנה לגדולה ולכא
למימר דאכור משום משולש ומשום
שפיר במלואו ולא עירבו קאמר דאי
היה ליה למינקט רחבה דהיה משמע
דאכור משום משולש וגם היה משמע
מדנקט רחבה ולא נקט חר מכלל
דבאר יש עוד איור אחר דהייט
משום של עירבו חר גבול השאה דנקט
חר משמע עירבו חר אכור דלא עירבו
דשיך בחצר ליכא חר משום שנפרלה

נושא: (תקציר)
אמר רב:
מבוי שנפרצה במלואו
זמל ונפרצה חצר כנגדו
לרה"ר
פסק: המבוי אסור
שאלה: לרב-מה אוסר
המבוי
א) הפילוש לרה"ר
או
ב) בני החצר (דהוי
מבוי שנפרץ
למקום האסור לו)
לאבוי
הפילוש אוסר (ולא
בני החצר)
ג) יהודה אינו כרב
לר' ששת
בני החצר (שלא עירבו)
אוסרים (ולא הפילוש)
ור' יהודה יכול להיות
כרב.

דאי דרב קשיא דרב אדרב ברחמי דלמר רב מבוי שפיר במלואו
למר ונפרלה חר כנגדו חר חרמית. ודני מבוי לא אכרי
עלה לזין הריסאם עלה ורשות הרבים נמי לא אכרה דלא הי פרלה
יותר מעשר ואי פתח ומבוי אכור מקום פילט דהעמוד במבוי רוחא
רשות הרבים כנגדו ופיתח רוחא שיתול
לגבות לכאן ולכאן ומדנקט נפרלה
חר כנגדו משמע דוקא שנפרלה חר
כנגדו אכור מקום דהיי כמשולש חר
אם לא נפרלה אפילו אם לא עירבו
מותר אפי"ג דנפרח היתבו במלואו
לחר משום דאכור נראה מבחון וסוה
מכניס נידון משום לתי ופתח ומתני'
גדולה מותרת וקטנה לאכורה מוקי
לה כנגדן כפולי קטנה לגדולה ולכא
למימר דאכור משום משולש ומשום
שפיר במלואו ולא עירבו קאמר דאי
היה ליה למינקט רחבה דהיה משמע
דאכור משום משולש וגם היה משמע
מדנקט רחבה ולא נקט חר מכלל
דבאר יש עוד איור אחר דהייט
משום של עירבו חר גבול השאה דנקט
חר משמע עירבו חר אכור דלא עירבו
דשיך בחצר ליכא חר משום שנפרלה

כפולו. וסל לאומי על פני טו: ונפרלה סל כנגדו. כפוח
מעשר: סל שפיר. לדידה לא הי במלואו ובשתייה בה גיפופין
מלאן ומלאן לפיק לבדי ידה פתחים נינה ולא אכרי עלה בני מבוי
שלאן מבוי חר על חירות הפתוחין על חר חירות אכורין
בבבוי פתחי דריסא רגליהם עליו
ושבות הרבים נמי לא חר עלה דחר
הפתוח לו כפתח הוא: ופכוי פסור.
פס"ד מדנקט "ונפרלה חר כנגדו"
משום דמיתחי כמבוי משולש קח אכר
ליה ולא משום דנפרח חר ורב יהודה
מדנקט רחבה למשמעין דמשום משולש
לא מיחסר. וברחבה ליכא דירון
דליחסר עליה חר אלא הי הוא כלה לחצר
לחצר עליה וקטן מפרש טעמיה
והייט דקשיא דרב אדרב ברחמי
משום משולש משום האפרח לחצר
ואכרי עליה בני חר, דנפרח חרמית
במלואו לרשות האכורה לו: לא ידענא.
מזמן גמרה: כדורא דרפוסא. כפר
רועים: שלסא לרפוסא. ורחבה נפרלה
כשתל סענדה: אפסרפא לר. מילתיה
דרב דגמירנה לה מניה: כלן שפירבו
כלן של עירבו. כלומר הא מבוי
אכור דקאמר רב, יש חילוק בדבר-
שפעמים אכור ופעמים מותר
עירבו בני האר עם בני מבוי, בני מבוי מותרין, דהא לחצר ליה רב
לחצר משום משולש קאמר ליה כדמוקמינן לקמן בזה שלא כנגד זה
האוי נפרלה חר כנגדו משום רשות-החצר נקט דחך על גב דרבים
כנגדן לה בזו ויולאן לה בזו אפילו הי גריח הואיל ונפרלה כפוח
מעשר דחצי כפתח חר אכל אכור מבוי לחו משום (פירלה) דחל
שכנגדו הוא אלא משום דבבוי חר עליה בני חר עירבו דיון לדידה
הי מלואו, פירלה חר ודירוי חר אכורין עליו, האה חר אכר
עליהן כדאמרין בפרק כל גנות העיר (לקמן ד' נב) גבי חר גדולה
שנפרלה לקטנה דירי גדולה כקטנה כלומר חורסיס כקטנה דידהו
הוא דכפלה לגבה וחין דירי קטנה בגדולה דלגבי גדולה פתח
הא וסוי חירות טיש בנייה פתח לא אכור אהדי כדאמרין
בפרק חנון (לקמן ד' טו) נפרח הכותל עד עשר אמות אם רט
מערבין טיש וחס רט מערבין אחד מפני שאזכ כפתח וטעמיה
מוהרין לו: בזה: ורב אדרב נמי לא פיקסא. כלומר מהשתא
מליגן למימר דרב יהודה כדורא דרפוסא' כרב עבודת כדאמרין:
כלן שפירבו וכלן שלא עירבו, וברחבה ליכא דירון למיכרי אמבוי:
ולמאי

אכור דקאמר רב, יש חילוק בדבר-
שפעמים אכור ופעמים מותר
עירבו בני האר עם בני מבוי, בני מבוי מותרין, דהא לחצר ליה רב
לחצר משום משולש קאמר ליה כדמוקמינן לקמן בזה שלא כנגד זה
האוי נפרלה חר כנגדו משום רשות-החצר נקט דחך על גב דרבים
כנגדן לה בזו ויולאן לה בזו אפילו הי גריח הואיל ונפרלה כפוח
מעשר דחצי כפתח חר אכל אכור מבוי לחו משום (פירלה) דחל
שכנגדו הוא אלא משום דבבוי חר עליה בני חר עירבו דיון לדידה
הי מלואו, פירלה חר ודירוי חר אכורין עליו, האה חר אכר
עליהן כדאמרין בפרק כל גנות העיר (לקמן ד' נב) גבי חר גדולה
שנפרלה לקטנה דירי גדולה כקטנה כלומר חורסיס כקטנה דידהו
הוא דכפלה לגבה וחין דירי קטנה בגדולה דלגבי גדולה פתח
הא וסוי חירות טיש בנייה פתח לא אכור אהדי כדאמרין
בפרק חנון (לקמן ד' טו) נפרח הכותל עד עשר אמות אם רט
מערבין טיש וחס רט מערבין אחד מפני שאזכ כפתח וטעמיה
מוהרין לו: בזה: ורב אדרב נמי לא פיקסא. כלומר מהשתא
מליגן למימר דרב יהודה כדורא דרפוסא' כרב עבודת כדאמרין:
כלן שפירבו וכלן שלא עירבו, וברחבה ליכא דירון למיכרי אמבוי:
ולמאי

אכור דקאמר רב, יש חילוק בדבר-
שפעמים אכור ופעמים מותר
עירבו בני האר עם בני מבוי, בני מבוי מותרין, דהא לחצר ליה רב
לחצר משום משולש קאמר ליה כדמוקמינן לקמן בזה שלא כנגד זה
האוי נפרלה חר כנגדו משום רשות-החצר נקט דחך על גב דרבים
כנגדן לה בזו ויולאן לה בזו אפילו הי גריח הואיל ונפרלה כפוח
מעשר דחצי כפתח חר אכל אכור מבוי לחו משום (פירלה) דחל
שכנגדו הוא אלא משום דבבוי חר עליה בני חר עירבו דיון לדידה
הי מלואו, פירלה חר ודירוי חר אכורין עליו, האה חר אכר
עליהן כדאמרין בפרק כל גנות העיר (לקמן ד' נב) גבי חר גדולה
שנפרלה לקטנה דירי גדולה כקטנה כלומר חורסיס כקטנה דידהו
הוא דכפלה לגבה וחין דירי קטנה בגדולה דלגבי גדולה פתח
הא וסוי חירות טיש בנייה פתח לא אכור אהדי כדאמרין
בפרק חנון (לקמן ד' טו) נפרח הכותל עד עשר אמות אם רט
מערבין טיש וחס רט מערבין אחד מפני שאזכ כפתח וטעמיה
מוהרין לו: בזה: ורב אדרב נמי לא פיקסא. כלומר מהשתא
מליגן למימר דרב יהודה כדורא דרפוסא' כרב עבודת כדאמרין:
כלן שפירבו וכלן שלא עירבו, וברחבה ליכא דירון למיכרי אמבוי:
ולמאי

אכור דקאמר רב, יש חילוק בדבר-
שפעמים אכור ופעמים מותר
עירבו בני האר עם בני מבוי, בני מבוי מותרין, דהא לחצר ליה רב
לחצר משום משולש קאמר ליה כדמוקמינן לקמן בזה שלא כנגד זה
האוי נפרלה חר כנגדו משום רשות-החצר נקט דחך על גב דרבים
כנגדן לה בזו ויולאן לה בזו אפילו הי גריח הואיל ונפרלה כפוח
מעשר דחצי כפתח חר אכל אכור מבוי לחו משום (פירלה) דחל
שכנגדו הוא אלא משום דבבוי חר עליה בני חר עירבו דיון לדידה
הי מלואו, פירלה חר ודירוי חר אכורין עליו, האה חר אכר
עליהן כדאמרין בפרק כל גנות העיר (לקמן ד' נב) גבי חר גדולה
שנפרלה לקטנה דירי גדולה כקטנה כלומר חורסיס כקטנה דידהו
הוא דכפלה לגבה וחין דירי קטנה בגדולה דלגבי גדולה פתח
הא וסוי חירות טיש בנייה פתח לא אכור אהדי כדאמרין
בפרק חנון (לקמן ד' טו) נפרח הכותל עד עשר אמות אם רט
מערבין טיש וחס רט מערבין אחד מפני שאזכ כפתח וטעמיה
מוהרין לו: בזה: ורב אדרב נמי לא פיקסא. כלומר מהשתא
מליגן למימר דרב יהודה כדורא דרפוסא' כרב עבודת כדאמרין:
כלן שפירבו וכלן שלא עירבו, וברחבה ליכא דירון למיכרי אמבוי:
ולמאי

אכור דקאמר רב, יש חילוק בדבר-
שפעמים אכור ופעמים מותר
עירבו בני האר עם בני מבוי, בני מבוי מותרין, דהא לחצר ליה רב
לחצר משום משולש קאמר ליה כדמוקמינן לקמן בזה שלא כנגד זה
האוי נפרלה חר כנגדו משום רשות-החצר נקט דחך על גב דרבים
כנגדן לה בזו ויולאן לה בזו אפילו הי גריח הואיל ונפרלה כפוח
מעשר דחצי כפתח חר אכל אכור מבוי לחו משום (פירלה) דחל
שכנגדו הוא אלא משום דבבוי חר עליה בני חר עירבו דיון לדידה
הי מלואו, פירלה חר ודירוי חר אכורין עליו, האה חר אכר
עליהן כדאמרין בפרק כל גנות העיר (לקמן ד' נב) גבי חר גדולה
שנפרלה לקטנה דירי גדולה כקטנה כלומר חורסיס כקטנה דידהו
הוא דכפלה לגבה וחין דירי קטנה בגדולה דלגבי גדולה פתח
הא וסוי חירות טיש בנייה פתח לא אכור אהדי כדאמרין
בפרק חנון (לקמן ד' טו) נפרח הכותל עד עשר אמות אם רט
מערבין טיש וחס רט מערבין אחד מפני שאזכ כפתח וטעמיה
מוהרין לו: בזה: ורב אדרב נמי לא פיקסא. כלומר מהשתא
מליגן למימר דרב יהודה כדורא דרפוסא' כרב עבודת כדאמרין:
כלן שפירבו וכלן שלא עירבו, וברחבה ליכא דירון למיכרי אמבוי:
ולמאי

ולכא למימר דנקט סכ
לחציה רחם אינה
נגילה זו מותר לחי
מאי פירן לקמן מאי
קפ"ל רב

רבינו תנאל
כלל ליהבת איני צריך
כלא. פ' רחבה זו יש
בה בתוס דירויין חרמ
משולש ליהדי א"ל
אני יוסף הוא דרב
ידעה אינה כרב רבין
ראר רב סבי שנפרח
כפילא חר ונפרח
כנגד חצר לרה"ר חר
מותרת ובבוי אכור.
אמאי אכור ליהדי
כפוי שלח ליהבת
אלא אינה כרב אל
כשואל וא"ל אמאי
לרב נא לא קשיא כיון
שנלא אפסרין לבבוי
שנלא ליהבת ולא כלום
ואי קשיא משהיה דרב
ליהי כשואל ולא חיי
לרב נא לא קשיא כיון
דפרשה רב ששת הוא
דאמר רב חנן מותרת
ובבוי אכור כשלא
עירבו בני חצר עם בני
סבוי. אבל אם עירבו
סבוי נמי מותרת. ורב
נמי בשעירי בני סבוי

גדרות
הב"ח
(ה) חרמית דיה
כפירטו וכו'
דלמשל לא
מפני לחי חלול.
מחצית חרמ
אלא ונפרח
כמחצית גב' עם
שכ"ב: אין ליה
(ג) בא"ד כלה
לידי רחב
ונפרלה רחב
כנגד:

וריקן